A°. 1827. N°. 14.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 1. Februarij.

FRANKFORT, den 28. Januarij.

Uit Konstantinopel wordt den 31. December het volgende geschreven: Men verwacht hier binnen kort den heer *van Ribeaupierre*. De heer *van Minciaky* laat reeds het Russische hôtel in Bujukdere tot zijne ontvangst in gereedheid brengen.

De onderhandelingen ter bevrediging van Griekenland, welke tot nu toe door den heer *Stratford Canning* gevoerd zijn, blijven nog in den zelfden stand. De reis-effendi geeft steeds een weigerend antwoord. Alleen gemeenschappelijke pogingen der Europische Mogendheden geven hoop op een beteren uitslag, en daarom wordt de heer *van Ribeaupierre* door de Grieken zoo reikhalzend te gemoet gezien. Intusschen twijfelt men zeer of Keizer *Nicolaas* wel gezind zal zijn, voor de Grieken den vrede zijns Rijks op te offeren, daar de inwendige toestand van Griekenland geen geheim meer is. — Het verbeterings-stelsel maakt snelle vorderingen, en belooft meer en meer de bereiking van het voorgestelde doel. Alleen in Azie, waar het getal der ballingen en vlugtelingen zeer groot is, vindt men hier en daar sporen van tegenstand. In Aleppo moest de pacha de vlugt nemen, om de woede der janitsaren te ontgaan, en de firman van derzelver ontbinding was nog niet voltrokken. Een dergelijke tegenstand bedreigt de hoofdstad van digt bij, van de Aziatische zijde, alwaar het getal der ontevredenen dagelijks aangroeit. Intusschen zet de Sultan zijne plannen rusteloos voort, en de nu onlangs teruggekomen kapudan-pacha, vereenigd met den groot-vizier, den reis-effendi en den kiaja-beij, ondersteunen hem met grooten nadruk. — Uit Griekenland weten wij geen nieuws van eenig aanbelang.

LONDEN, den 24. Januarij.

Onlangs heeft *John Haywood* voor het hof van Old-Baileij, te Londen, teregt gestaan, als beschuldigd van diefstal bij den beruchten boekhandelaar *Carlise*, die wegens den verkoop van onstichtelijke en onzedelijke boeken zoo menigmaal is veroordeeld geworden. *Richard Carlise* wordt binnengelaten. De *Recorder* vraagt hem, of hij den eed heeft afgelegd. — Ja... Hebt gij den eed gedaan op het evangelie? — Ik heb den eed op de gebruikelijke wijze gedaan. — Gelooft gij aan het evangelie? — Ik sla daaraan geloof als aan fragmenten eener geschiedenis. — Gelooft gij daaraan, ja of neen? — Ik reken mij verpligt, de waarheid te zeggen, nadat ik op het evangelie gezworen heb. In het algemeen geloof ik er aan. — De *Recorder* op eenen plegtigen toon: Gelooft gij aan het evangelie, waarop gij den eed hebt afgelegd? Indien gij daaraan niet gelooft, is uw eed niets waard. — Als leerstelsel geloof ik daaraan niet. Ik herhaal het, dit boek is in mijn oog niets anders dan een geschiedkundig stuk. — Gij gelooft dan niet aan den Bijbel. — Neen. — Ik kan aan uwen eed geen geloof slaan, indien gij geen geloof hecht aan hetgene de Bijbel bevat. — Het is een gevolge van het naauwkeurigst onderzoek, dat ik niet geloof. — De *Recorder* op eenen al meer driftigen toon: Gelooft gij dat er een God is? Zie daar eene zeer eenvoudige vraag. — Ik vind dezelve gansch niet eenvoudig. — Ik begeer antwoord. Geloof gij dat er een God is? — Ik versta dit woord niet. — Gij zijt ongetwijfeld hier de eenige, die hetzelve niet verstaat. — Ik begrijp noch den zin, noch het oogmerk van de vraag. — Antwoord er evenwel op. — Ik weet niet, wat gij door eenen God verstaat. Er kan wel zoodanig een wezen bestaan. — Ik maan u op nieuw aan, om te verklaren, of gij gelooft dat er een God is. — Ik heb deze vraag reeds beantwoord. Ik heb verklaard dat ik geloof sloeg aan de geschiedrollen, waarin dit woord voorkomt. — Dus gelooft gij niet aan het Evangelie, waarop gij den eed hebt afgelegd? Ga zitten. Ik kan de klagten niet aannemen van iemand, die zijnen Schepper durft loochenen en die openlijk zijn ongeloof ten aanzien der Heilige Schriften aan den dag legt. — Ik treed niet op als klager. — Ga zitten en maak plaats voor andere getuigen.

De verklaring der overige getuigen is genoegzaam geweest om de aanklagte te staven. De aangeklaagde is schuldig verklaard.

PARYS, den 27. Januarij.

Overeenkomstig een besluit, in eene buitengewone zitting van Dingsdag l. l. genomen, heeft de directeur der Fransche akademie aan den eersten dienstdoenden edelman geschreven, om gehoor bij den Koning te erlangen, ten einde aan Z. M. het nederig smeekschrift der akademie te overhandigen.

Door den hertog *van Blacas* is geantwoord, dat de Koning den directeur der akademie niet zou ontvangen.

— Een dagblad behelst het volgende: » Het bulletin der wetten, dat eergisteren uitgekomen is, bevattede besluiten van toestemming ter oprigting *drie en veertig* kloosters; dat van heden bevat weder gelijke besluiten voor *acht en veertig* kloosters. *Een en negentig* kloosters in drie dagen opgerigt! Houd moed, mijn heer *van Hermopolis!* eer dat zes maanden verloopen, zal Frankrijk Spanje wel verre achter zich laten.

— De Engelsche dagbladen deelen de proclamatie mede van den president der republiek van Haïti, den heer *Boijer*, betrekkelijk de maatregelen, om de negers tot den arbeid te noodzaken. Die proclamatie wordt beschouwd als de oorzaak van het misnoegen en de onlusten, die, naar men vernomen heeft, thans op het eiland plaats hebben. Er schijnen militaire dwangmiddelen gebruikt te worden, om het volk tot gestadigen arbeid en het bebouwen der landerijen te noodzaken.

— Volgens een berigt uit Madrid van den 15. dezer, zou er eene nota van het Russische kabinet bij het Spaansche ministerie ontvangen zijn, waarbij verklaard wordt, dat Keizer *Nicolaas* het gedrag van Engeland ten opzigte van Portugal ten hoogste goedkeurt en dat van Spanje zeer berispelijk vindt; met verder berigt, dat ingeval van eenen oorlog tusschen Spanje en Portugal, eerstgemelde mogendheid geenerlei ondersteuning van Rusland te wachten heeft. — Nog verneemt men uit Madrid, dat de apostolischen den betaalmeester van de Zwitsers op eenigen afstand van de hoofdstad eene som van 15,000 franken ontroofd hebben.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Comité-Generaal van Zaturdag den 27. Januarij.

De kamer is heden in comité-generaal vergaard geweest, om te beraadslagen over de voorstellen door twee harer leden, de heeren *de Brouckere* en *Hooft*, den 8. December des vorigen jaars, in comité-generaal, gedaan, strekkende dat van den heer *de Brouckere* om verscheiden dagbladschrijvers in den boezem der vergadering toe te laten, en dat van den heer *Hooft*, over den Parijsschen stenograaf, aan het *Journal de Bruxelles* verbonden, en aan wien eene zitplaats *binnen de zaal* was toegestaan, daaruit te verwijderen. (*Zie Arnhemsche Courant van den 16. December, waarin deze voorstellen geplaatst zijn.*) Naar men verneemt, heeft de voorzitter aan de vergadering doen opmerken, dat, volgens het verslag van de centrale afdeeling, de meerderheid der leden niet genegen scheen te zijn om het voorstel van den heer *de Brouckere* aan te nemen, maar dat zij zich verklaard had vóór het voorstel van den heer *Hooft*. Dienvolgens stelde hij voor om aan den voormelden stenograaf te kennen te geven, dat de gunst, welke hem was verleend geworden om *binnen de zaal* te zitten, was INGETROKKEN, *aangezien hij niet aan de verwachting der kamer had beantwoord*, terwijl overigens de kamer zich voorbehield om ten aanzien van eene meer geschikte plaats voor de dagbladschrijvers, zoodanige maatregelen te nemen, als zij zouden vermeenen te behooren.

Dit voorstel de algemeene goedkeuring der leden wegdragende, is *zonder discussie*, en *met eenparigheid van stemmen*, aangenomen. Zijne Exc. *de minister van binnenlandsche zaken* zelfs, die den stenograaf, van wien men zoo hoog opgaf, aan de kamer had voorgesteld, heeft niet een enkel woord ter zijner verschooning of verdediging gesproken.

De heer *de Brouckere* heeft vervolgens verklaard zijn voorstel in te trekken.

ARNHEM, den 31. Januarij.

Naar men verneemt, is Z. Ms. schip de *Waterloo* naar Helgoland vertrokken, waarschijnlijk om er te overwinteren. Helgoland is een eiland aan de kust van Holstein, sedert 1814 aan de Engelschen afgestaan. Het bestaat eigenlijk uit twee eilanden, het rotseiland en de Dune of het lage land. Aan het rotseiland bevinden zich twee door de natuur gevormde havens, de *Noorder-* en *Zuider*-haven genaamd.

— In het dagblad van 's Gravenhage vindt men een artikel over den brief van S. O., in onze Courant van den 25. dezer geplaatst. Daar wij onpartijdigheid ons steeds ten pligt stellen, nemen wij dit artikel hier over:

» De brief van den heer *S. O.*, in de *Arnhemsche Courant* van Donderdag, den 25. dezer, heeft voorzeker bij velen eenen zeer onaangenamen indruk verwekt. De schrijver begint met aan te merken, dat *Engeland niet meer dan acht dagen noodig gehad heeft, om, na het nemen van het besluit, zijne troepen zee te doen kiezen, terwijl men hier vele weken benoodigd had, om onze expeditie zeilree te maken.* Maar wie verzekert den schrijver, dat vóór die acht dagen reeds geene maatregelen in Engeland genomen waren? Is de reis van den minister *Canning* naar, en zijn verblijf in Parijs vruchteloos geweest? Zou de nota van den Portugeschen minister alleen de drijfveer van het bekende besluit des parlements geweest zijn? Mag, ja moet men niet veeleer aannemen, dat de schrandere minister reeds lang den loop der zaken voorzien had, en met het Fransche ministerie de handelwijs, in dezen te houden, had vastgesteld, en dat hij, dien ten gevolge, bij zijne terugkomst in Groot-Brittannie, al die maatregelen genomen heeft, welke de uitrusting en proviandering der schepen, de inscheping der troepen en het in zee steken der expeditie, in acht dagen mogelijk maakten. Hoe gaarne wij ook aan de bekwaamheden der Britten, in de behandeling van zeezaken, hulde doen, houden wij het voor onmogelijk, zonder voorafgaande toebereidselen, dat alles in acht dagen te doen, wat zij gedaan hebben. Bovendien hebben de Britten middelen tot bespoediging van zulk eene expeditie, welke wij missen. Hunne magazijnen en werven zijn, door het groote vermogen des Rijks, ruimer van alles voorzien, dan de onze. Door den pressgang kunnen zij in *éénen* dag hunne oor-

logsschepen met bekwame matrozen bemannen, waartoe wij weken, ja somwijlen maanden, noodig hebben. De Koning van Brittannie heeft de vrije beschikking over het leger, en op zijn bevel vertrekken de troepen onverwijld, werwaarts hem zulks goeddunkt, terwijl onze Koning die magt, omtrent de verzending der krijgslieden naar buiten 's lands, niet bezit, en, in dit bijzondere geval, door vrijwilligers het gemis van die magt heeft moeten aanvullen. De bijeentrekking van die vrijwilligers uit onderscheidene provincien en uit onderscheidene korpsen, derzelver uitrusting, organisatie enz., hebben natuurlijk eenigen tijd moeten doen verloopen. Het is ook een groot onderscheid, schepen en troepen uit te rusten en te provianderen voor eenen kortstondigen overtogt, gelijk die naar Portugal, en voor eene langdurende expeditie, gelijk die naar de Oostindiën. Wel verre, dat het gouvernement ten deze van traagheid kan beschuldigd worden, zal elk onpartijdige hetzelve gaarne lof toezwaaijen. De ongemeene spoed, waarmede de drie linieschepen in gereedheid gebragt zijn, heeft deskundigen zelfs verwonderd.

» De aantijgingen van den schrijver, omtrent de traagheid der uitrusting, vervallen dus, en met dezelve de beschuldiging, dat de oorzaak van die traagheid *aan de verwarrende en wijdloopige werkzaamheden van nog voortheerschenden Franschen centralisatiegeest* zou toe te schrijven zijn. Deze beschuldiging is zoo algemeen, en staat zoo weinig in verband met eene uitrusting naar Java, dat wij onnoodig rekenen dezelve te wederleggen. Wij gaan dus dezelve, even als den uitval omtrent den toestand van onze volkplantingen en van onze finantien, stilzwijgend voorbij.

» En nu volgen eenige klagten omtrent den ouderdom van het schip *de Wassenaar*, omtrent het bederf der victualie, en omtrent het dadelijk inschepen der troepen. De schrijver is niet wel onderrigt omtrent den ouderdom van het schip. Hetzelve kan ten hoogste 8 of 9 jaren oud zijn. Deszelfs ouderdom kan dus geenen invloed op de rampen, welke het troffen, gehad hebben. En wat het bederf der victualie betreft, de schrijver schijnt zulks naauwkeurig te weten. Doch op welk eene wijs heeft hij die kennis verkregen? voor elk is de toegang tot de victualien niet geopend; slechts enkelen weten aan boord van een schip hoe het daarmede gelegen zij. Bovendien, durven wij, zonder nadere bewijzen, in twijfel trekken, of op de reede zich reeds bederf zou geopenbaard hebben. Dit had in zee kunnen geschieden, doch op losse zeggen beschouwen wij deze klagten als ongegrond. En hoe kan de klagte van den schrijver over het te vroeg inschepen der troepen overeengebragt worden met zijne vorige klagte over de traagheid der uitrusting? Zou het langer verblijf der krijgslieden aan land wederom geen oponthoud gegeven hebben? Eischte de aard der zaak, de orde niet, dat de troepen terstond aan boord kwamen, om zich, vóór het uitzeilen, eenigzins aan het scheepsleven te gewennen, om terstond in zee te kunnen steken, zoodra de goede wind zou waaijen? Wij willen hier niet bijvoegen, dat vrees voor desertie zulks noodzakelijk gebood.

» [illegible] dus vervolgt de schrijver, *kwam intusschen opzetten, en kapitein* Spengler *volgde, omdat hij stellige orders had, het voorbeeld van eenen vermetelen koopvaarder, en stak in zee.* Zoo de heer *Spengler* stellige orders gehad heeft, dan heeft hij getrouw zijnen pligt betracht; zoo niet, dan was hij zeeman, en moest naar zeemanschap handelen. Na het verliezen van het tuig, heeft men eenen geruimen tijd op de Breeveertien ten anker gelegen. Hiervan wordt niets gemeld, doch wel dat men zonder voedsel was, en zich te buiten ging in sterken drank. Maar kon men dan drank onder uit het schip krijgen, waarom dan ook geene spijs? De angst en verwarring hebben waarschijnlijk den schrijver niet alles met die naauwkeurigheid doen waarnemen, waarmede hij de omstandigheden in meer bedaarde gemoedsgesteltenis zou hebben gade geslagen. Hij zelf getuigt dit aan het einde van zijnen brief.

Vóór het sluiten van dien brief, spreekt de schrijver nog van *de Waterloo* en van het gemis van evenwigt in de ballast van dien bodem. Hij noemt dat schip, in tegenoverstelling van *de Wassenaar*, *een prachtig nieuw schip*, en wil daardoor, als het ware, de gesteldheid van *de Wassenaar* nog zwarter maken. Zoo als wij gezegd hebben, was *de Wassenaar* niet oud, maar behalve dat, heeft de nieuwheid van het eene, noch de ouderdom van het andere schip hier iets afgedaan, daar beide schepen, om zoo te spreken, hetzelfde lot getroffen heeft, en de omstandigheden alleen daaraan eene meer of min gunstige wending gegeven hebben. Het gemis van evenwigt in den ballast zijn wij niet in staat tegen te spreken. Doch is de schrijver, een schepeling van *de Wassenaar*, zoo goed omtrent de uitrusting van *de Waterloo* onderrigt, dat hij dit punt zoo stellig kan verzekeren? Wij weten niet, of de schrijver een zeeman is, anders zouden wij antwoorden, dat over dergelijke zaken alleen een deskundige oordeelen kan, doch al ware hij een zeeman, meenen wij, dat, tot beslissing van eene zaak van zoo groote aangelegenheid, eene naauwkeurige kennis, op het schip zelve verkregen, vereischt wordt.

» Het besluit van dit alles is, dat het ons voorkomt, dat er vele zeer gewaagde stellingen in den gezegden brief voorkomen, die, zoo zij door den schrijver verantwoord en bewezen kunnen worden, van het hoogste belang voor het gouvernement zijn; doch dat de schrijver, indien hij dezelve niet kan verantwoorden en bewijzen, niet wel gedaan heeft, met noodelooze ongelukken aan pligtverzuim toe te schrijven. Zulk eene handelwijs verwekt wantrouwen in het Vaderland en veroorzaakt minachting bij vreemden (*).

(*) Het komt ons voor, dat deze gevolgtrekking eenigzins te ver gaat. Wij hebben uit den brief van den heer S. O. niet kunnen zien, dat hij, hetgeen hij als verkeerd of berispelijk opgeeft, juist aan pligtverzuim toeschrijft, maar veeleer aan gebrek aan genoegzaam overleg, klem of veerkracht.

Wantrouwen in het vaderland zal er wel niet ligt verwekt worden; bij zoo menigvuldige blijken, dat het gouvernement allerwege het goede zoekt daar te stellen en hetgeen verkeerds bevonden wordt tegen te gaan of te verbeteren. En minachting bij vreemden? die kennen onze natie en onze regering te wel. Dat er gebreken bij ons bestaan, kan geen regt tot minachting geven. De vreemden hebben immers ook de hunne, die zij wel eerst moeten verbeteren, eer zij uit de hoogte op ons nederzien.

» Ten slotte moeten wij hier nog bijvoegen; dat in de *Arnhemsche Courant* van Zaturdag, den 27., een brief van den heer *Spengler*, gecommandeerd hebbende *de Wassenaar*, voorkomt, waarin dezelve aan de redactie dier courant schrijft, *dat hij zich in de onaangename verpligting vindt, van te moeten bekend maken, dat al hetgeen, wat in den brief van S. O. opgegeven is, niet in alle opzigten met de waarheid strookt.* De redactie noodigt, dien ten gevolge, den gezegden kapitein uit, *nader te melden, in welk opzigt het gegeven berigt onnaauwkeurig is, daar het voor het publiek van veel belang is, volkomen de waarheid in deze zaak te kennen.* Gaarne stemmen wij dit laatste toe, en wij wenschen ook, dat het publiek eenmaal volkomene inlichting omtrent het gebeurde met *de Wassenaar* moge verkrijgen, doch wij meenen tevens te mogen vragen, of kapitein *Spengler* aan die uitnoodiging der redactie van de *Arnhemsche Courant* kan voldoen? Rust niet op den bevelhebber van een schip, die het ongeluk gehad heeft zijnen bodem, door storm of op eene andere wijs, te verliezen, dikwerf de verpligting, zich voor eenen krijgsraad te verantwoorden? Dit zal mogelijk ook het lot zijn van den heer *Spengler*, en dan zou hij, aan de uitnoodiging der redactie voldoende, zijne verantwoording vooruitloopen, en zich voor het publiek zoeken te zuiveren, alvorens hij zich voor zijne regters geregtvaardigd heeft.

ARNHEM, den 1. Februarij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 31. Jan. 2 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 5 D.
Den 1. Feb. 2 El 4 Palm 0 Duim; gewassen [illegible] gevallen 0 D.

TOONEEL-BERIGT.

Op Vrijdag den 2. Februarij te ZUTPHEN, *en*
Op Zaturdag den 3. Februarij te DEVENTER,

Zullen de Nederlandsche Tooneellisten, onder protectie van Z. K. Hoogheid den Prins van Oranje en directie van *OBELT, KUP* en *DE KONING*, de eer hebben te vertoonen:

DE LIGTZINNIGE LEUGENAAR,

Zeer beroemd Blijspel, in 3 bedrijven. Naar het Hoogduitsch van SCHMIDTS; alom met de meeste goedkeuring vertoond.

Gevolgd van:

DE TWEE VERMOMDE GELIEVEN.

Blijspel met Zang, in een bedrijf, naar het Fransch: waarin de Heer en Mejufvr. DE KONING onderscheidene karakters zullen vervullen.

Heden is zeer voorspoedig verlost van eenen welgeschapen Zoon, *EMILLIE ADELAIDE WEERTS*, geliefde Echtgenoote van

ARNHEM, den 24. Januarij, 1827. — H. CRAMER.

Heden verloste ontijdig van eene doode Dochter, Vrouwe *A. C. E. VAN DAM VAN ISSEET*, Geb. *VAN BARNEVELD*.

OPHEMERT, den 28. Januarij 1827.

Heden, den 29. Januarij 1827, overleed, alhier, binnen *Arnhem*, Mejuffrouw *JOHANNA ELISABETH V. GANDERHEYDEN*, in den ouderdom van negen-en-zeventig jaren en bijna vier maanden.

---

† ✠ † Ten overstaan van *H. BECKING*, openbaar § § Notaris, te *Zelhem* residerende, zal op den 15. Februarij aanstaande, des voormiddags ten 10 ure, in het *Heeren Logement* te *Doetinchem*, in het openbaar geveild en op den 22. daaraanvolgende, tijd en plaats als boven, naar genoegen geboden wordende, finaal worden verkocht:

Een zeer logeabel en tevens, om daarin eene Affaire te doen, zeer geschikt, Hecht en Sterk WOONHUIS en ERVE, staande aan de Markt te *Doetinchem*, waarin zes groote, met nog twee kleine, zoo BENEDEN- als BOVENKAMERS, meest Behangen en van STOOKPLAATSEN voorzien, wijders KEUKEN met POMP en WASCHHUIS, MEIDEN- en PROVISIE-KAMERS, ruime ZOLDER en KELDER en verdere COMODITEITEN, benevens een daar over gelegene spatieuse TUIN, met exquise VRUCHTBOOMEN beplant, ruime TUINKAMER, SCHUUR, WASCHHUIS met POMP enz.

De aanvaarding van dit een en ander is op den eersten Mei aanstaande, en men is niet ongenegen om een gedeelte der Koopspenningen, tegen eene behoorlijke rente, in het Huis gevestigd te laten.

Nadere informatie te bekomen, mits met gefrankeerde brieven, bij den Heer *STRUBE* te *Doetinchem*, en bij den Notaris voornoemd.

† † ✠ TE KOOP een extra pijl-regte EIKEN WIND-MOLEN-AS en OLY-BANK, aan een, lang 10 Nederlandsche Ellen, en dik 1 dito el. Te bevragen bij den Eigenaar *J. VAN BRUMMEN*, te *Arnhem*, wijk B. No. 49. Brieven franko.

§ † § TE KOOP: een mooi partijtje ZWARTE BUFFEL, IERSCHE en AMERIKAANSCHE HOORNE PUNTEN, zijnde dezelve, vooral de *eerste*, uitmuntend dienstig tot het maken van PYPENROEREN en ander Kunstdraaijers-werk. Te bevragen bij den Makelaar *J. N. VAN HOUTEN*, te *Rotterdam*.

*** De TANDMIDDELEN van den, door de Provinciale Geneeskundige Commissie van *Gelderland* geauthoriseerden, Tandmeester, *LEHMAN JOSEPH SON*, worden in commissie verkocht, bij de Boekverkoopers *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, en *W. C. WANSLEVEN*, te *Zutphen*; bij den Kunstdraaijer *STRONK*, te *Nijmegen*, en bij den Kastelein *VERMEER*, in het *hof van Berlijn*, te *Zevenaar*.

De Tandmiddelen zijn: Een TANDPOEDER, ter onderhouding en zuivering der Tanden, zonder het glazuur te benadeelen, à 50 Ct. het Pakje, en een Tand- en Tandvleesch versterkend ELIXER, ter bevestiging van Scorbutieke en losse Tanden, ter verhoeding der aansteking van dezelve, en ter zuivering van het bloedende en sponsieuse Tandvleesch à *f* 1 - : het kleine, en *f* 1. - 50 het groote Flesje.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.